

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Altså, nu må hr. Thomas Adelskov have mig undskyldt. Det forekommer mig, at man er i færd med at give lønmodtagerne en beskyttelse, som ikke er nogen beskyttelse overhovedet. Altså det, der lægges op til, er, at man nu må gøre usikkerheden det længere. Nu skal man ikke alene leve i den usikkerhed om, hvorvidt man nu er i en virksomhed, der vinder udbuddet eller ej; nu skal man også vente, nu kan man muligvis blive overdraget til en ny arbejdsgiver, som derefter kan risikere at skulle opsige en, fordi der er arbejdsmangel i den pågældende virksomhed.

Så udskyder man så at sige usikkerheden fra i dag dog trods alt kun at være i 3 måneder, hvor man er sikkerhedsopsagt, til så at være i måske 3 og måske helt op til 6 måneder, altså dels den her periode, hvor man går og venter på, om ens arbejdsgiver vinder eller taber licitationen, dels den her periode, hvor man kan risikere at blive opsagt af den nye arbejdsgiver. Det kan da ikke være en fordel for nogen, heller ikke for lønmodtagerne.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Altså, jeg har fuldt ud forståelse for, at Det Radikale Venstre efter deres nye frihedsbrev her i weekenden har behov for at orientere sig i det politiske landskab sådan lidt den ene vej og den anden vej. Det er fair nok. Men er det, jeg hører fra fru Elisabeth Geday, et eller andet i retning af, at det skulle være bedre at blive fyret med det samme i stedet for at være ansat i en virksomhed og blive fyret senere, hvis de ikke har brug for alle medarbejderne? For så bliver jeg bare nødt til at sige, at sådan fungerer det altså ikke ude i virkeligheden. Det fungerer sådan ude i virkeligheden, at mennesker simpelt hen bliver hundangste for, hvad der skal ske med dem selv og deres familie, når de bliver opsagt. Og ja, mange mennesker bliver opsagt dagligt, årligt, men det betyder jo ikke, at vi ikke skal skabe en sikkerhed og en tryghed i en licitationsomgang.

At der så kan være årsager til, at der ikke er brug for en på virksomheden, er en anden sag; det kan være, man rager uklar med chefen og bliver enige om, at nu skilles vejene, det kan også være, ordrebogen er tom, men under alle omstændigheder vil det jo altid være en situation, der kan opstå. Her taler vi sådan set om, at

når der er en opgave, følger medarbejderen med opgaven over i den virksomhed, som har vundet licitationen ligesom første gang, der var tale om udlicitation af opgaven, altså hvor der var tale om virksomhedsoverdragelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Thomas Adelskovs logik, for er det, at man så skal følge med over, noget særligt noget, fordi man tidligere har været kommunalt ansat? Hvis man nu forestiller sig, at det her sker ude på et byggeri, og at man har en hovedentreprenør, som har nogle underleverandører, og hovedentreprenøren skifter underleverandøren ud – det er jo fuldstændig den samme situation, som hvis kommunen har udliciteret en opgave, og man så skifter den virksomhed, der har udført opgaven, ud med en anden virksomhed – skulle man så også i byggeriet forestille sig, at fordi man skifter underleverandøren ud, så skal de medarbejdere hos den underleverandør, der f.eks. leverer byggematerialer eller udfører et arbejde på et byggeri, følge med over fra den gamle virksomhed?

Det er sådan en efter min mening underlig opfattelse, som jo altså næsten, er jeg fristet til at sige, minder lidt om den måde, man opererer på på det svenske arbejdsmarked. Og der er jeg altså nødt til at minde hr. Thomas Adelskov om, at der har de ikke haft glæde af den høje økonomiske vækst og ikke mindst af den høje beskæftigelse, som vi har på det danske arbejdsmarked, som jo er den fordel, vi har ved at have en fleksibel arbejdsmarkedsmodel.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg kan konstatere, at Det Radikale Venstre i lighed med Venstre argumenterer for og imod, kan man sige, realiteten i den lovgivning, vi har i dag, nemlig loven om virksomhedsoverdragelse. Vi vil sådan set have, at den, ud over når virksomheden decideret overdrages, også skal gælde, når det handler om licitationer.

Så vil jeg til det, at man fra Det Radikale Venstre anlægger et politisk synspunkt om, at det altså er vigtigere at beskytte arbejdsgiveren, sige, at det jo er fair nok. Vi andre har et synspunkt om, at det er vigtigt at forsøge at beskytte lønmodtagerne mod, at de bliver afskediget, særlig i situationer hvor der er tale om, at det er den opgave, de udfører til daglig, som bare bli-